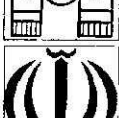
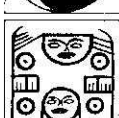
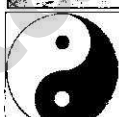
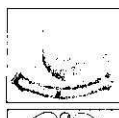
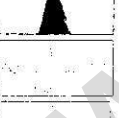
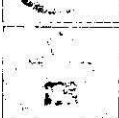
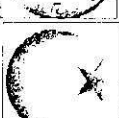

نماد ها

نشانه ها

محمدرضا جعفری نیا
امیر بهنام بکانه

ناشر: ییلاق سبز چاپ اول: ۱۳۹۳

نمادها و نشانه‌ها

محمدرضا جعفری نیا - امیر بهنام یگانه

شمارگان: ۵۰۰ نسخه قیمت: ۴۵۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۵۶۸-۲۶-۲

© تمامی حقوق برای ناشر محفوظ است ©

عنوان و نام پدیدآور: نمادها و نشانه‌ها

محمدرضا جعفری نیا، امیر بهنام

مشخصات نشر: قم: ییلاق سبز، ۱۳۹۳

مشخصات ظاهری: ۱۱۲ ص. مصور.

فروست: سری کتاب‌های فرهنگ اقوام و ملل جهان

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۵۶۸-۲۶-۲ وضعیت فهرست نویسی: فیا

یادداشت: کتابنامه موضوع: علایم تصویری

رده بندی کنگره: ۱۳۹۳ ن ۹ ب ۹۹ P

رده بندی دیویی: ۲۲۲۲ / ۳۰۲ شماره کتابشناسی ملی: ۲۷۹۹۹۷

فهرست

۶	 مقدمه
۱۰	 نماد فروهر
۱۳	 هما
۱۴	 نشان شیر و خورشید
۲۵	 پرچم ایران
۳۶	 صلیب شکسته
۴۴	 صلیب
۵۰	 نشان صلیب سرخ
۵۲	 ستاره داوود
۵۴	 ابلیسک
۵۶	 بته جقه
۵۶	 عصای چاووش هرمس
۵۷	 خریسمون
۵۸	 ماه و ستاره
۵۹	 شاخ شیطان
۶۰	 علامت تعجب
۶۲	 ماندالا
۶۳	 دایره جادویی
۶۴	 ستاره پنج پر
۶۵	 چلیپاسنگ
۶۶	 نمادهای شیطان پرستی
۶۶	 برگار و گونیا
۶۶	 بز بافومت
۶۶	 کلید آنخ
۶۷	 ضد مسیح
۶۷	 نماد کابالا

۶۷	 دست شاخدار
۶۷	 هرج و مرج
۶۸	 چشم شیطان
۶۸	 صلیب شکسته یا چرخش خورشید
۶۸	 سر بز
۶۹	 چشمی در حال نگاه به همه جا
۶۹	 ضد عدالت
۶۹	 اعداد ماسوئی
۷۰	 کاخ سفید
۷۱	 سازمان ملل
۷۲	 بین و یانگ
۷۳	 منوره
۷۴	 نمادهای به کار رفته در اسکناس یک دلاری
۸۰	 نماد مارس
۸۳	 نماد ونوس
۸۴	 نماد دایره و مرکز
۸۵	 نماد مربع
۸۷	 نماد مثلث
۸۹	 نماد لوتوس
۹۳	 نمادهای مقدس در تمدن مو (مصر)
۹۵	 نماد دایره در ادیان و تمدن ها
۱۰۲	 نماد سین‌های سفره هفت سین
۱۰۴	 نمادهای ادیان - آیین ها
۱۰۵	 نشان ملی کشورها
۱۱۲	 کتابنامه

نماد (که مظهر و سَمبل هم نامیده شده) نشانه‌ای است که نشانگر یک اندیشه، شیء، مفهوم، چگونگی و جز اینها می‌تواند باشد.

نماد می‌تواند یک شیء مادی باشد که شکلش بطور طبیعی یا بر پایه قرارداد یا چیزی که به آن اشاره می‌کند پیوند داشته باشد. برای نمونه فروهر نماد مزدپرستی است.

نماد در اصطلاح روان‌شناسی تحلیلی نوعی شبیه ساخته لیبیدو است. صورتی ذهنی که هم می‌تواند لیبیدو را به همان اندازه قبلی سازد و هم اینکه آن را در قالبی متفاوت از صورت اولیه خود به جریان اندازد. اما شکل‌گیری نمادها یک روند آگاهانه نیست بلکه بر عکس از راه مکاشفه و یا شهود از دل ناخودآگاه تولید و بیرون داده می‌شود. اغلب اوقات نمادها به طور مستقیم از رویاها نتیجه می‌شوند یا از آنها تأثیر می‌پذیرند که این گونه نمادها بر از انرژی روانی و دارای نفوذی جبری و مقاومت ناپذیر هستند.

نماد نه تنها باید بیانگر خیال‌پردازی‌های خودآگاهانه تکنولوژیک و فلسفی انسان باشد بلکه باید از ژرفای سرشت حیوانی او نیز خبر دهد: باید تقلیدی از کلیت انسان و بازگو کننده همان باشد.

نمادگرایی

نمادگرایی یا سمبولیسم یکی از مکاتب ادبی و هنری است. این مکتب در پایان سده نوزدهم به وجود آمد. شارل بودلر پیشگام این راه شد. در میان کسانی که از بودلر الهام گرفتند و با اثرهای خود زمینه را برای پیدایش نمادگرایی آماده ساختند بن ورنل، ارتور رمبو و استفان مالارمه از همه مشهورتر هستند. باید توجه داشت که هر کدام از این سهک ویژه‌ای داشتند.

نمادگرایی پیش از آن که یک مکتب به حساب بیاید، یک مفهوم یا فلسفه است. بشر از ابتدای شکل‌گیری تمدن‌ها و آغاز شاعری تمایل داشته حرف‌هایش را در قالب نمادها و نشانه‌ها به زبان آورد. شاعران نور و پرش را تجسم مفاهیمی عمیق‌تر از آنچه به چشم می‌آید، نشان دهند. همان‌طور که مسیربان یاستان گل‌های اسپریس را نماد مرگ می‌دانستند، مسیربان گل‌های نماد آج خداوند می‌نامیدند، بابلی‌ها مار را نماد جاودانگی به حساب می‌آوردند و خدایان را نشانه بخشندگی و زندگی. اما به هر حال

سمبولیسم یک مکتب فکری هم هست. در اواخر قرن نوزدهم شاعران فرانسوی که از زبان خشک نویسندگان واقع‌گرا به ستوه آمده بودند، مکتب نمادگرایی را بنیان نهادند. آنها عقیده داشتند: اثر هنری باید تا حد ممکن از بیان مستقیم مفاهیم فرار کند و به نمادها و نشانه‌ها پناه آورد. نمادها و نشانه‌ها، خواننده را در کشف راز و رمزهای اثر به تحرک درمی آورد و او را از قالب یک شاگرد حرف گوش کن بیرون می‌آورد.

نمادگرایی ادبی

این مکتب در اواخر قرن نوزدهم به وجود آمد. شارل بودلر پایه گذار این مکتب بود. در میان کسانی که از بودلر الهام گرفتند و با آثار خود زمینه را برای پیدایش نمادگرایی آماده ساختند بل ورلن، آرتور رمبو و استفان مالارمه از همه مشهورتر هستند. باید توجه داشت که هر کدام از آنها سبک ویژه‌ای داشتند.

در میان نویسندگان جوزف کنراد و جیمز جویس به دلیل نمادپردازی در آثارشان شهرت خاصی دارند. مثلاً جیمز جویس در کتاب «چهره مرد هنرمند در جوانی» پسرکی عینکی را به تصویر می‌کشد که مدام مطیع پدر و مادر و نظام کلیسایی و معلمان مدرسه اش است. او به خاطر عینکی که به چشم می‌زند با بچه‌ها فوتبال بازی نمی‌کند. اما یک روز این عینک به طور اتفاقی می‌شکند و پسرک با کمال تعجب متوجه می‌شود که بینایی اش هیچ نقصی ندارد و بدون عینک هم می‌تواند دنیای اطرافش را ببیند. منتقدان آثار جویس، عینک را نماد نگاه بسته و فیلتر شده یا همه باورهای کوری می‌دانند که چشم عقل ما را پوشانده‌اند.

رمزگرایی، نمود عصبان هنرمندان در برابر مکاتب واقع گرایی و وحف گرایی بود. رمزگرایان بر فلسفه بدبینانه شوپنهاور و ایده البسته‌های معنی‌گرا تکیه داشتند. آنان دیگر بار شعر را بر اریکه قدرت و افتخار نشاندند. بودلر، پایه گذار این مکتب معتقد بود: «دنیا جنگلی است سرسار از اشارات. حقیقت از چشم مردم عادی پنهان است و فقط شاعر می‌تواند به رمز و راز این اشارات پی ببرد.» برخی از شاعران این مکتب، در این راه الودگی غرق شدند و گاه اندیشه‌های میهن و عبرت‌جویی را رواج دادند. این جریان بر اثر هنری ایران در قرن حاضر تأثیری به‌سزا نهاد.

شارل بودلر، موریس متربلنک، آنتیکتن، لارنس، هاکسلی، آرتور رمبو از دیگران این مکتب هستند.